

איפה היה שרהביט חן משה דיין ביום השלישי שעבר, כשיא פרשת הר צח במינכן? רבים דימו ל- עצמם כי נסע לגרמניה כדי לנצח על פעולת חילוץ, או לפחות ישב בראש המתדיינים כיצד שחרר את בני הערוך בה. אך האמת היא שבאותן שעות גורליות נכח דיין בח' תונה, היתה זו חתונתה של מרים ינאי, בתו של אל"מ (מיל.) יעקב ("יאן") ינאי יו"ר רשות הגנים הלאומית, ואחותו של איש יחסי הציבור יוסף ינאי, שנערכה בבית המשפחה בצהלה הגובל בכי תו של שרהביטחון. מלבד דיין, נכחו בחתונתה של מרים עם הטייס ע"פ ע"ר וייצמן, מפקד חיל-האוויר מוטו חור, פרופסור יצאל ירון, סגן שרהאוצר צבי דינשטיין, ראש עיריית ירושלים טדי קולק, השג"ר לשעבר אהוד אבריאלי, שגריר ישראל בלונדון מ"ר כאל קומי ועוזר שרהביטחון רב-אלוף (מיל.) צבי ("צריה") צור. הנושא העיקרי עליו דיברו הנוכחים היה מינכן כמובן. רבים מהנוכחים שאלו את משה דיין, מה יהיה? אך הוא העדיף לא ל- ענות להם, ומדי פעם לקח הי

אנשים המעוניינים לעשות קאריירה לעבור ניתוחים פלסטיים כדי להג' דיל את אפם. כדוגמה הראה מאד מה היה קורה לסגן הנשיא, והמועמד לשעבר לנשיאות ארצות-הברית יוברט המפרי (מימן), בצו' דתו הטבעית) אם היו מחברים לו בנתוח פלסטי אף דומה לזה של ראש ממשלת ישראל, גולדה מאיר (בתמונה משמאל).

גולדה מאיר
הצליחה בחיים בגלל שיש לה אף ארוך, טעו השבוע הירחון האמריקאי מאד ("מטורף"). אנשים עם אף קטן לא מצליחים בחיים ולעומתם אנשים עם אף גדול כן מצליחים. כהוכחה מביא הירחון את שארל דה-גול, בארברה טרטיסנד, לינדון ג'ונסון וריצ'ארד ניקסון. לדעת העיתון צריכים

שבין שהוא מבעלי עליית השבוע גילה שרהאוצר פ"נ חם ספיר כי מלבד חילוקי הדעות בין השניים, קיים ביניהם גם קשר אחר: "אני רוצה לציין", אמר ספיר, "כי ב- תקופת בראהרון נקשרו שותפים בין חברת העובדים ל- הון בורגני קלאסי, ואולי תופס תעו לשמוע כי לכור ההסתדרותית שותפות עם מושביק. אינני אומר זאת כהלשנה. אדרבה, אני רואה בדיקום זה דבר יפה."

חורסי-סבלנות: "איפה?" הו' סיפה שמר: "נו, באולימפי' אדה" פרוסט ענה, "עזבי אר' תי, נמאס לי לשמוע על אס' תר' שהמורוב!" כשהתחיי- לה שמר להסביר לו שקרה משהו יותר גרוע במינכן, היה פרוסט בטוח שהיא משטה בו.

משה דיין-הגבר הפופולרי

מה התכונות הדרושות כדי להפוך לגבר הפופולרי? הסבירה השבוע כתבת ירחון הנשים, "את", ז'קלין כהנוב, את הנימוקים לבחירתו של משה דיין לגבר הפופולרי של השנה: "מהו סוד קסמו של משה דיין בעיני הנשים הישראליות? ובכן, קודם כל הוא רודף נשים, גבר חסר-מעצורים בחברתו הפורמלית טאנית למדי. הוא אוהב נשים, את כולן, ונשים אוהבות להיות נאהבות על-ידי גברים, אך הגברים, אך במיוחד אלה שזכו בתהילה.

...פעם, בטיילי לאורך רחוב תל-אביב, ראיתי את משה דיין יושב ליד שולחן בבית-קפה. לא הבחנתי בו במיוחד, עד שזיהיתי את רשיית העין שלו. ואז הייתי משועשעת מאוד לגלות כי עינו הבריא, העירנית והנוודת כקוץ-אור של מגדלור, בחנה אותי בקור-רוח והתעכבה על רגלי. בדרך-כלל אני רוגזת על המבט הזה בעיני גברים, האומד אשה כאילו היא נתח בשר. (קשה? ר'?) במיקרה דנו, עלי להודות, ראיתי בכך מחמאה נעימה, הדבר גרם לי שארגיש את עצמי מושכת כאשה — ולו רק לשנייה חולפת — בעיני גבר שאינו מכיר אותי, שאינו מעוניין בי כלל כאדם, אלא פשוט נכחה נשי. ואולם בהפנותי ראשי, כבר נחה קוץ-האור על עוברת-אורח אחרת.

...רק גברים ספורים מסוגלים לעורר באשה את התחושה המלאה של נשיותה. משה דיין הוא אחד מאלה. מוטכמות חב' רתיות ומוסריות, כבלים וסיבוכים פסיכולוגיים, נמוגים לנוכח התקפה מינית ישירה זו.

...כפי שמעמתי, ערבים הוגים למשה דיין הערצה רבה גם בזכות כיבושו בקרב הנשים.

...רוב הנשים, לדעתי, לא היו נהנות להיות נשואות למשה דיין, ואף אשה חכמה לא היתה מצפה ממנו לנאמנות. אלא שהוא גם אינו מעמיד פנים ככות. אין הוא משקר או מרמה, ואין הוא עושה את מעשיו בגניבה, כרוב הגברים.

...רוב האנשים נוטים לזהות פוטנציה גברית עם כוח, במיוחד עוצמה גברית, כאילו קיימת מעין השלכה, והכוח הוא ערובה לכוח גברי. וכך, במיקרהן של נשים רבות, נוסף גורם של דמיון או השכל, המעניין יותר בסמל מאשר באיש עצמו. משה דיין הוא דוגמה סמלית מסוג זה; היא מעמידה אותו מחוץ לחוקים רגילים ומשל לגברים רגילים.

...וזו בדיוק הסיבה מדוע גם הגברים וגם הנשים נוהגים במשה דיין בסלחנות רבה יותר גדולה, בלא הבדל מה יעשה, משהיו מגלים כלפי גבר אוהב נשים שאינו נקרא משה דיין."

זיכרונות על המשא-ומתן להסכם שביתת-הנשק ש- התנהל עם המצרים ב-1949 באי רודוס, העלה השבוע מי שקיחה את מנכ"ל משרד-החוץ ואחד מחברי הממשלה הישראלית זאביר איתן. המש-לחות הישראלית והמצרית גרו באותו בית-מלון, שהיה אז הי-יחיד באי. תחילה לא רצו ה-מצרים להיפגש ישירות עם הישראלים והשיחות ניהלו ב-אמצעות המתווך מטעם האו"ם ראקה באני' למרות שה-דייונים נערכו באותו חדר. הי-קיסאון שבשר רק כאשר היה נידמה לאחד מחברי המיש-לחות המצרית כי אנה הישר-אליים פגע בו והוא פנה אליו ישירות ואמר: "אין לך זכות לומר דבר כזה. חזור בך מ-דברך!" אחרי התקרית הבי-נו המצרים את הגיחוק שבמי-צב ואו הוחלל במגע ישיר. הי-יחסים בין חברי הממשלה השתפרו ובערב האחרון לדיו-נים הוחלט לערוך מסיבה משו-תפת. את הכיבוד אירגנו ה-מצרים ששלחו מטוס מיוחד לקאהיר כדי להביא מכל טוב.

דבריו של אלוף פיקוד המרכז רחבעם (גנדי) זאב' בי, "הכל תלוי אם גיטתך נמד צאת באותו מטוס", שנאמרו לעו"ד מוקס קריצמן במיש-פטו של הרוצח היפאני קוון אוקאמוטו, עוררו בזמנו סערה. במכתב למערכת את מסבירה היילת מדוע היתה הי-ערות של גנדי חמורה: "אין אני מכירה את כל גיטותיו של עו"ד קריצמן, אך האחת שאני מכירה עושה את אותו מישפט מפורסם חמור שבע-תים. שכן אם תפתחו את גוילי אש תמצאו שם מיכתב מרגש בעצמותו ובעוצמתו, מיכתב שכתב בחור שנילחם את מלחמת ישראל, וביקש מ-אוהבתו שאם יפול ולא ישאר אחריו בן — תלד בן לגבר אחר, בן שיהיה שלהם. ואם אותו גבר לא יבין זאת — עליה לעזוב אותו. אותה אשה ילדה לו, ואפילו שני בנים, לפני שנפל. אותה אשה היא גיטתו של עו"ד קריצמן, ואר-תו בחור שנפל בלחמו על עצי-מאות הארץ — אחיו של עו"ד קריצמן. הגיטה חיה היום ב-מושבה, והבנים כבר בחורים גדולים. בשבילם, בשביל כר-לנו, האם לא צריכה לבוא התנצלות?"

פסוקי השבוע

פרופסור יעקב טלי מון, בתגובה על מאמרו של עוזר וייצמן בלא חסביכים: "דבריו של וייצמן מילה מילה מי כמו הועתקו מילה מילה מי היינריך טרייטסקה, הייטסר-ריון והתיאורטיקן של הלאומי-נות הגרמנית המרושת הקיצו-נית."

הנ"ל עז הנ"ל: "הש-קפתו של מר עוזר וייצמן אני אכרוניסטית, מירשנת, ריאק-ציונית והרסנית."

משה דיין בטקוויי זיה: "כשערכי שכס רוצים להפגין, הם משביתים את הי-אטובוסים שלהם. למחרת, כי שאנו רוצים להעניש אותם, אנחנו משביתים את האוטו-בוסים שלהם."

לא תמיד גורם הכסף אושר. לרחמים עישה, הי-עזיר שזכה לפני חמישה חו-דשים ב-410 אלף ל"י ב-100,000 גורם הכסף לפחד. עכשיו אני חי מהרביית של הכסף. לא עושה שום דבר. מפחד שהי-כסף ייגמר, סיפר עישה הי-מתגורר עתה בדירה בת אר-בעה חדרים בבית ברקומות

ליצ: "שתהיה לנו שנה של אגו לירוק". הוסיף שלונסקי, ש-יגלו נוהג במכונית: "בשנה שעברה היה לנו כל הזמן גל אדום."

ביום השלישי שעבר נכנסה המלחינה נעמי שמר למשרד האמרגן יעקוב אג' מון, ופגשה שם את שותפיה יוסף פרומט. "מה אתה אר-מר על מה שקרה?" שאלה. פרומט, שהיה עסוק, אמר כי

צידה את אחד הנוכחים והס-תודד איתו על הנושא. באמ' צע המסיבה, שנערכה בגינת הבית שהוארה בעשרות מנו-רות וזכרורים מביתו של שרהביטחון, התקבל סלפון מהניספה הצבאי הישראלי ב-לונדון, אלוף שמואל אייל שהוא קרוב מישפחה של החי-תו, שכירך את בני הווג.

הנה ברכתו של אבי רהם שלונסקי לשנת תש-